

ČERVEN#2021

OSMÁČEK

ŠKOLNÍ NOVINY

HURÁ NA
PRÁZDNINY

HLEDÁME

REDAKTORY!

I TY
MŮŽES

POMOCI

EXPEDICE NA
BLŠANSKÝ
CHLUM

ZDEŇKA
BOUZOVÁ

ROZHOVOR S NAŠÍ
PANÍ UČITELKOU

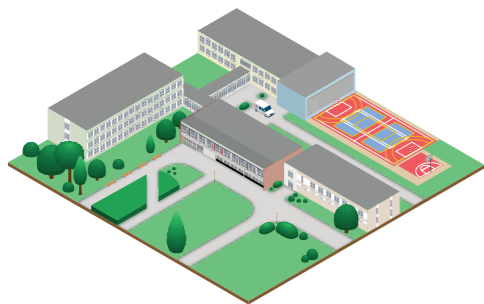
Začínáme!

Hledáme dopisovatele a spolupracovníky, pravidelné i příležitostné, z 1. i 2. stupně, amatérské fotografy a výtvarníky, každého, kdo se chce podílet na obsahu našeho školního časopisu.

Přijďte mezi nás!

Uvítáme i nápady, náměty na zajímavé články.

Editorial

Chtěli bychom psát o všem, co se týká naší školy, žáků a jejich učitelů a vychovatelek.

O naší výborné kuchyni i o zajímavých akcích v rámci kroužků a zájmových činností. Rádi napíšeme o projektech, úspěších, ale i problémech a přáních.

Časopis je náš, my ho můžeme udělat zajímavým pro každého.

ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

UKLIĎME SI MĚSTO

Proč má vůbec někdo zapotřebí odhazovat odpadky na ulici? Proč si obal od tyčinky nedá zpět do tašky a nevezme ho domů, nebo ho neodhodí do odpadkového koše, kam patří? Každý jsme někdy viděli láhev, plechovku či kapesník povalující se na zemi ... Pojďme si každý sáhnout do svého svědomí. Zvedli jste někdy odpadky, které se povalovaly na zemi? S velkou pravděpodobností ne ...

Jen jste se podívali a pokračovali jste v cestě. Možná jste si řekli:

„Když zvednu jednu láhev, tak se stejně nic nezmění.“
Nebo: „On to udělá někdo jiný.“ Představte si ale, že si tohle řeknou všichni. Pokud by každý z nás posbíral jen jediný pytel odpadků, dohromady by to bylo opravdu velké množství, nemyslíte?

Pojďme tedy každý vyrazit na jarní úklidovou procházku a pomozme naší přírodě a okolí. O úlovky se můžete podělit s námi. V dalším čísle našeho časopisu zveřejníme ty největší z nich.

Tereza Podhajsá

Můžeš pomoci i ty!

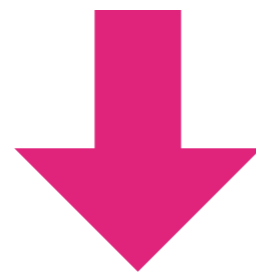
Můžeš pomoci těm, co to opravdu potřebují a nebude tě to nic stát.

Jestli jsi právě dopil vodu z PET lahve a nevíš, co s víčkem, přečti si můj článek.

Naše škola sbírá s pomocí žáků i učitelů víčka od PET lahví. Ta se pošlou potřebným, aby svým hendikepovaným dětem mohli koupit pomůcky, které potřebují. Díky víčkům od PET lahví, dostanou peníze od firem, které víčka vykupují. Rodiče budou svým dětem moci pořídit věci do školy, nebo hračky pro radost.

Tak co? Vyhodíš víčko do koše, nebo je začneš sbírat a doneseš do školy?

Kateřina Fidranská

Obsah

3	Životní prostředí
4-5	Rohovor
6	Výlet do přírody
7	Zajímavost
8	Historie a glosa
8	Sportovní stránka
9	Zábava
10	Téma

Uvědomuji si obrovskou odpovědnost a pokoru

říká učitelka **Zdeňka Bouzová**, která povede letošní prvňáčky

Čím jste chtěla být, když jste byla malá?

Tehdy jsem na takové přemýšlení vůbec neměla čas. Ale je fakt, že jsem měla vždycky hodně kamarádek a v létě jsme rády vymýšlely hry pro mladší děti v naší obci.

K čemu vás doma vedli, byl někdo z rodiny učitelem?

Přímo z učitelké rodiny nepocházím, avšak já i moje sestra s dětmi

pracujeme. Doma jsme rádi společně muzicírovali, někdo hrál, někdo zpíval. Táta s námi s oblibou promlouval o historii, o zeměpisu, předkládal různé rébusy. Oba rodiče byli hodní a pracovití.

Proč jste se rozhodla pro učitelkou dráhu?

Motivací mi byla paní učitelka ze střední školy. V průběhu školního roku byla náročná a o to lépe se nám pak

maturovalo. Ukázala nám, že člověk musí vždycky začít nejprve sám u sebe - něco dokázat a umět. Začalo mi dávat smysl, že dítě školního věku rádo objevuje, pátrá a ptá se. Je to podstatné období v životě člověka a podílet se na něm přináší uspokojení. Vzápětí jsem si ale uvědomovala i obrovskou odpovědnost a pokoru, že je třeba myslet na to, aby člověk svým přístupem něco nepokazil.

Co se vám líbí na vaší práci?

Prožívám s žáky chvíle, kdy spolupráce nad společně zvládnutou věcí (učivo, kreativní práce) přináší uspokojivý pocit oběma stranám. To je ta nadhodnota, která učitele a žáky spojuje. Líbí se mi, že část práce spočívá v neustálém učení se, v kreativitě a improvizaci. Příprava na hodinu musí být promyšlená, současně si člověk musí být vědom toho, že vše může dopadnout i úplně jinak. Žáci ale umí svými kousky i velmi pobavit a je to proto, že co dělají, nemají často promyšlené. Někdy, jak se říká, šlápnou vedle, ale kdyby děti všemu hned rozuměly a chovaly se podle toho, nebyly by to děti!

Co oceňujete na této naší škole?

Problémy žáků (chování, ale i prospěch) se snažíme řešit s rozmyslem. Vždy se pokoušíme najít optimální řešení - někdy i za cenu, že se nemusíme zavděčit všem. Získáváme novou tvář a to není úkol jednoduchý. Cítím, jak moc si uvědomujeme, že je na každém učiteli i na vedení, kolik běžné každodenní práce, ale i osobní invence do takového úkolu vložíme.

Vaše životní krédo, citát, heslo, kterým se řídíte?

Učitel je v hodině pro žáky motorem a motivací. Žáci však nejsou součástky do stroje, ale živé bytosti se svými možnostmi, ale i limity.

Jak moc je těžká první třída?

Oproti MŠ je to samozřejmě velká změna. Na druhou stranu není třeba se zbytečně znepokojoval, všichni jsme to zvládli! Nejspíš proto, že učení se

návykům a samostatnosti vyvažuje skutečnost, že se z malého dítěte stává školák a v očích členů rodiny povýší.

Co považujete za nejdůležitější?

Určitě dobrou spolupráci učitele s rodiči, která spočívá v rychlé komunikaci a oboustranném zájmu řešit věci přiměřeně dané situaci. Vždyť všichni máme společný zájem: aby se žák co nejvíce naučil a přitom chodil do školy rád.

Mají se děti nějak připravovat dopředu?

Prvňáčci se dopředu učit nemusí. Pokud se ale sami rodičů na cokoli zeptají, není moudré je odbývat tím, že se to dozví ve škole. Výklad rodiče má jinou rovinu než výklad učitele, pro dítě však stejně potřebnou.

Co by měl budoucí žák před nástupem do školy prožít a znát?

Prožívat by měl především jistotu, že rodina má zájem, aby měl ve škole úspěch.

Jste přísná?

U prvňáčků podle mě přísnost není příliš na místě, to až v dalších ročnících. Ano, jsem důsledná, ale spravedlivá.

Jakých vlastností žáků si nejvíce ceníte?

Takhle k dětem nepřistupuji. Mají právo se vyvíjet každý svým tempem, ale samozřejmě musejí znát určité hranice. Slušné chování si přinášejí z rodiny a za to jsem velmi ráda.

A vy děti máte? A nějaké koníčky?

Všechny tři děti mám již dospělé, už mají vlastní rodiny. Mám to štěstí, že velkým koníčkem je mi má práce. A protože žiji v překrásném Českém středohoří, ráda se po něm toulám s přáteli.

Co byste vzkázala svým prvňáčkům?

Těším se na vás. Budeme si trochu hrát a přitom se budeme učit.

A co rodičům?

Společně to zvládneme!

Otakárek ovocný je chráněný druh motýla, který se z naší přírody pomalu ztrácí.

Mizející motýli otakárci

Dětský den se žáci 9. B rozhodli strávit na nevelkém kopci nedaleko od Loun. Už jeho jméno je zajímavé. Kopec se jmenuje Blšanský Chlum. Je to pojmenování vzniklé spojením názvů obcí mezi kterými se nachází: Blšany a Chlumčany. Jsou zde vidět pozůstatky po těžbě kamene, které odkrývají rozpad vyvřelé horniny. Měli jsme tedy možnost zopakovat si něco z geologie. V době, kdy v Lounech byla umístěna vojenská jednotka, sloužil kopec jako cvičiště pro tanky. Nyní je to unikátní přírodní památka. Vyskytují se zde vzácné

druhy rostlin i živočichů. Když jsme dorazili pod skálu, těšili jsme se na opékání buřtíků. Nenapadlo nás, že kromě krásného prostředí pro odpočinek, uvidíme i přírodní zajímavosti. Při výstupu na vrchol se nám naskytl nádherný pohled na rozkvetlou stráň plnou modrých květů lnu rakouského. Na nejvyšším místě, jako v nebi, nás přivítali vznášející se otakárci. Výstup byl náročný, ale poskytl nám nádherný výhled do okolí. Výlet na Blšanský Chlum nebyl obyčejný výstup, ale velký zážitek. Všem doporučujeme.

9. B

Kuřecí zajímavosti

Kuřata umí rozeznat více, než 100 tváří jedinců jejich druhu. Slepíčí paměť tak můžeme přirovnat k té sloní. Mají stejné barevné vidění jako my, lidé. Kuřata jsou nejbližší žijící příbuzní plazů dinosaurů.

Divoká kuřata se v jejich přirozeném prostředí mohou dožít od pěti do jedenácti let. Kuřata z velkochovu jsou však zabita po pouhých 41 dnech života. U kuřat z volného chovu se tato smutná hranice posouvá k 56 dnům. Kohoutci, kteří jsou druhotným produktem tohoto živého průmyslu, jsou však zabíjeni ihned po svém narození.

Filip Rychtařík

HISTORIE

Žáci 4. B si v rámci projektu o historii naší země vyhledávali informace a obrázky, třídili je a přiřazovali k sobě podle doby vzniku. Poznali tak rozhodující okamžiky historie od Doby kamenné až po období vlády krále Karla IV.

Zdeňka B.

GLOSA

Úvaha o COVIDU

Covid-19 je sice vir, který všechny ohrožuje a omezuje, ale zase na druhou stranu si myslím, že nás má i něco naučit. Tak, jako všechny životní události. Mnohým vzal tento vir blízké, mnoho lidí potrápil. Mě naučil vážit si svých nejbližších víc, než kdy jindy.

A tak mě napadají otázky jako například: Budeme někdy žít normálně? Bez omezení, bez roušek? Myslím, že asi už nikdy. Jednou budu svým dětem vyprávět, jak jsem si hrála bez náhubku a chodila nakupovat a do školy také jen tak. To už moje děti asi nezažijí. Co je pro mě teď nenormální a obtížné, pro ně bude úplně běžné!

Pechoušová Gabriela

SPORT

Fotbalová Evropa slaví

Fotbaloví fanoušci se konečně dočkali. Začalo mistrovství Evropy ve fotbale, do kterého se proboujela i česká reprezentace.

„Konečně bude něco v televizi!“ říkají tátové a mámy lomí rukama, protože fotbal naruší všechny rodinné plány. Snad každý kluk chtěl být top fotbalista. Pamatuji se, že jsme si s bratrem namalovali křídou branku na zeď dvora a stříleli jsme do ní tak dlouho, dokud se v ní nezačaly uvolňovat cihly. Míč byl náš nejlepší a nerozlučný kamarád. Organizovali jsme turnaje tříd a v tělocvičně naší školy jsme

hráli fotbálek. Občas jsme si z urputných zápasů přinesli domů nějaký šrám, ale to ke zdravému sportování patří. Fotbal je pořádný kus života, říkal náš tatínek. Tak nezapomeňte fandit našim fotbalistům. Třeba jim to trochu pomůžete. A když ne, tak se alespoň na chvíli odpojte od sociálních sítí a neodkladných povinností.

Red

Mistrovství Evropy ve fotbale, označované zkratkou EURO, je hlavní fotbalovou soutěží národních týmů mužů ve federaci UEFA.

Turnaj, jehož první ročník proběhl ve Francii v roce 1960, má většinou čtyřletou periodicitu.

Wikipedie

ZÁBAVA

Odhalíš celou tajenku?

TÉMA

Dárek pro učitele

Kytička, nebo klobáska, to je určitě problém všech žáků, kteří se chtějí rozloučit se svými učitelkami a učiteli. Není to vůbec jednoduché rozhodování. Kytičkou uděláme radost každé ženě, paní učitelku nevyjímaje. Panu učiteli zase můžeme darovat třeba bonboniéru. Jenže to je běžné. Někdo chce vymyslet neobvyklý dárek, který bude mít svůj charakter. Vzpomínám si, že žáci darovali svému učiteli výtvarky kytici uvázanou z různých štětců.

Byla to paráda. Jednou jsme darovali češtinářce detektivku ze školního prostředí. Možná v ní byl příběh inspirovaný častou činností dnešních učitelů. Dárek by neměl být něčím, co by učitele zavazovalo k vděčnosti, nebo k zlepšení známek. Dárek by měl udělat radost. A dělat radost lidem, kteří se celý rok snažili vás naučit něco nového, kteří se o vás starali a pomáhali vám, by mělo být samozřejmé. Tak na to milí žáci pamatujte. **Udělejte svým malým dárkem učitelům radost.**

- BRÁNA
- ČERTICE
- DOBÍRKA
- DVOUHRA
- DŽÍNY
- EKOLOŽKA
- FORMA
- INSPEKCE
- MRAKODRAP
- NÁPAD
- NOČNÍK
- POSTEL
- SERIÁL
- SKANZEN
- SLUCH
- TERAŠA
- ZKOUŠKA

M	I	N	S	P	E	K	C	E	N
R	F	E	C	I	T	R	E	Č	E
A	O	Z	K	O	U	Š	K	A	D
K	R	N	J	O	L	D	Y	N	O
O	M	A	L	E	L	V	N	Á	B
D	A	K	T	Á	S	O	Í	R	Í
R	E	S	I	L	Č	U	Ž	B	R
A	O	R	U	N	P	H	D	K	K
P	E	C	Í	T	E	R	A	S	A
S	H	K	N	Á	P	A	D	Š	Í

TAJENKA: OSMIČKA JE...

--	--	--	--	--	--	--	--

Dokážeš ho vybarvit celého? Každý bude unikátní!

Stáhni a vytiskni si šablonu omalovánky:

Užijte si prázdniny, přírodu i koupání a v září zase nashledanou! Hurá ... Vaše redakce

www.8zsln.cz

info@8zsln.cz

+420 415 652 310

facebook.com/zslouny